

Comitetul Central al Partidului Comunist Român

Uriaş avînt creator

Timp de șase zile, de la începutul pînă la sfîrșitul săptămîinii trecute, milioane de cetățeni de toate profesiile și din toate colțurile țării au urmărit, cu emoție și cu cea mai deplină satisfacție, dezbaterile ce au avut loc în marea sală a Palatului Republicii. Congresul al IX-lea al partidului va rămîne înscris cu litere de aur în istoria patriei noastre. Rapoartele prezentate în fața celor peste 1500 de delegați ai organizațiilor de partid din întreaga țară, a invitaților, a oaspeților de peste hotare — reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești și alte partide democratice din 57 de țări — au reliefat puternic înfăptuirile mărețe din ultimii ani, deschizînd totodată perspectivele luminoase ale României socialiste de mîine.

Desfășurate sub semnul cunoașterii profunde a realităților din țara noastră, a competenței și spiritului de răspundere față de marelui program de dezvoltare a țării, ținînd seama de geniul creator al poporului nostru, lucrările Congresului au reliefat justetea politicii partidului comunistilor care, prin îndelungata sa activitate pentru binele celor ce muncesc cu brațele și cu mintea, și-a cîștigat un binemeritat prestigiu, încrederea și dragostea nefermărită a întregului popor. Iată de ce fiecare succes subliniat în documentele prezentate la Congres,

fiecare idee călăuzitoare spre victorii au fost îndelung ovaționate de către toți participanții și ample dezbătute de către oamenii muncii din întreaga țară. Cele peste opt mii de telegrame și scrisori sosite pe adresa Congresului, în care oamenii muncii, din sectoarele cele mai diferite de activitate, au raportat că și-au îndeplinit și depășit angajamentele luate în cinstea celui de-al IX-lea Congres al partidului, exprimîndu-și, cu aceasta, din nou atașamentul lor față de Partidul Comunist și Comitetul său Central, constituie exemple atotgrăitoare. Sînt milioanele de muncitori, țărani muncitori, specialiști, intelectuali care slujesc știința, arta și cultura, sînt cei care, umăr la umăr, făuresc bunuri materiale și spirituale într-o țară liberă și înfloritoare. Ei știu că dacă azi sînt stăpîni pe soarta lor, aceasta se datorește în primul rînd celor care au fost și sînt inspiratorii și făuritorii idealurilor celor mai nobile ale poporului, comunistii. Vom realiza, în 1970, întreaga producție industrială a anului 1938, în numai 24 de zile. Vom avea o agricultură intensivă, multilaterală și dezvoltată în care mecanizarea și chimizarea, folosirea celor mai noi cuceriri ale științei vor avea

(Continuare în pag. a 2-a)

Drum larg spre viitor

Avem în față un drum trasat cu clarviziune de istoricul Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român. Acest drum, care are drept temelie trainică tot ce a înfăptuit poporul nostru în anii lăminoiși ai democrației, îl vom străbate în următorii cinci ani. Ajunși la capătul lui, în anul 1970, vom face, cu îndreptățită mîndrie și bucurie, bilanțul realizării programului multilateral de dezvoltare a societății noastre socialiste. „Pentru acest drum — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în cuvîntarea de încheiere a Congresului — noi am făcut toate pregătirile. Am judecat îndelung, ne-am consultat cu partidul, cu întregul popor, iar Congresul nostru, ca un adevărat stat major, a stabilit direcțiile și mijloacele necesare pentru a străbate în cele mai bune condițiuni, cu succes deplin, acest drum”.

Liberi și stăpîni pe soarta noastră, călăuziți de partidul comunistilor, noi visăm și prevedem, muncim și înfăptuim, ne conștientizăm eforturile, priceperile și abnegația pentru înflorirea Republicii Socialiste România, pentru fericirea și bunăstarea întregului popor muncitor.

Este cunoscut faptul că cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român a stabilit sarcini deosebită importanță stît în vederea

dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, cit și a ridicării nivelului de trai material și cultural al țărănimii cooperatiste. Așa, de pildă, o dată cu sporirea producției agricole și îndeosebi a producției marfă, se măresc și veniturile reale ale țărănimii. Nivelul acestor venituri va crește, în perioada 1966—1970, cu circa 20 la sută. În următorii cinci ani investițiile pentru așezămintele de cultură vor spori cu aproape 70 la sută, iar cheltuielile social-culturale se vor ridica, în 1970, la 5 000 lei pe familie. Avîndu-se în vedere volumul din ce în ce mai mare al construcțiilor de locuințe și social-culturale în mediul rural se va trece la întocmirea studiilor de sistematizare a satelor în scopul economisirii terenurilor și îmbunătățirii în general a condițiilor de viață în satele patriei noastre socialiste.

Nicidec, țărănimea noastră n-a fost inconjурată de atîta grijă, nicidec nu s-a bucurat de atîta atenție ca astăzi. Partidul nostru se îngrijește în permanență ca viața țărănilor cooperatiste să fie din ce în ce mai îndestulată.

„Congresul — subliniază Rezoluția Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român — consideră

OIDIU MARALOIU

(Continuare în pag. a 2-a)

AM SIMȚIT PERMANENT GRIJA PĂRINTEASCĂ A PARTIDULUI

Sînt nespuse de fericit că mi s-a acordat cinstea de a participa la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și de a putea exprima de la această înaltă tribună recunoștința fierbinte a comuniștilor, a tuturor țărănilor cooperatori din comuna Homorod pentru viața nouă, îmbelșugată spre care partidul nostru a îndrumat țărănimia muncitoare. În gloriul nostru partid, țărănul muncitor a găsit o inimă mare, care l-a ascultat cu adîncă înțelegere, un conducător încercat, care i-a dat demnitatea de om și l-a îndrumat cu înțelepciune, făcîndu-l să se bucure astăzi, alături de întregul nostru popor, de binefacerile civilizației și culturii.

Ca și ceilalți țărani cooperatori din regiunea Brașov și din întreaga țară, noi am simțit permanent grija părintească a partidului nostru pentru dotarea agriculturii cu noi mijloace tehnice, aprovizionarea ei cu îngrășăminte chimice, cu semințe din soiuri de mare producție și ne bucurăm că în viitorul plan cincinal se prevede ca acestea să crească și mai mult. Socotim că prevederile din Directive care se referă la dezvoltarea agriculturii, la creșterea producției agricole cu 20 la sută pînă în 1970 pot fi nu numai realizate, ci și depășite. Noi am chibzuit gospodărește asupra acestei sarcini și am găsit că la fiecare cultură, în fiecare sector de producție dispunem de rezerve însemnate, care, printr-o mai bună organizare a muncii, pot fi valorificate cu succes.

Și pînă acum noi am obținut sporuri însemnate de producție. Vreau să dau ca exemplu sfecla de zahăr, o cultură de bază, căreia i s-a acordat o atenție deosebită în raportul Comitetului Cen-

tral și care are o tradiție îndelungată în cooperativa noastră, dovedindu-se foarte rentabilă. Anul trecut, am obținut mai mult de 30 000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Această medie însă nu spune totul. Într-o adunare a comuniștilor, în care s-au analizat posibilitățile de creștere a producției la hectar, a reieșit că pe o suprafață de 12 hectare s-au obținut în medie cîte 50 000 kg la hectar, iar pe 5 ha s-au realizat numai 12 000 kg la hectar. Aceasta demonstrează clar că mai avem mult de făcut pentru sporirea în continuare a producției. Fiecare hectar de pămînt ascunde o rezervă de creștere a recoltelor. Punerea în valoare a acestei rezerve presupune aplicarea cu strictețe a întregului complex de măsuri agrotehnice. Producții mari s-au obținut acolo unde sfecla de zahăr a fost cultivată după plante bune premergătoare, în terenuri îngrășate și pregătite în mod corespunzător, ceea ce a permis ca atît lucrările de întreținere, cît și cele de recoltare să se facă la timpul optim. Nu la fel s-au petrecut lucrurile pe suprafețele de pe care s-au obținut recolte mici. Aici semănatul nu s-a făcut la timp, iar lucrările de întreținere au fost întîrziate și executate superficial. Sașii au o vorbă: „Buruiana mîncă cu tine din același blid”. Așa s-a întîmplat la noi pe cele 5 hectare cu producție slabă, buruiana a mîncat pe săturate, cu polonicul, din recoltă. Pe viitor vă asigurăm că vom ști să-i venim de hac la timp și să-i tăiem pofta de mîncare.

Din Raportul prezentat în fața Congresului am desprins atenția mare pe care partidul o acordă dezvoltării sectorului zootehnic, sporirii numărului de animale și creșterii producției acestora.

În vederea creșterii animalelor propriete obștească ne-am preocupat de rezolvarea unor probleme cum ar fi creșterea tineretului animalelor și păstrarea lui pentru reproducție, asigurarea bazei furajere, mecanizarea unor lucrări. În prezent avem în proprietate obștească 1 160 iaurine, ceea ce reprezintă o încărcătură de 40,7 capete la 100 hectare. Numărul de vaci și juninci gestante a ajuns la 476, urmînd ca încă în anul 1966 să realizăm sarcina pusă de proiectul de Directive ca acestea să reprezinte 50 la sută din efectivul de bovine. Din creșterea animalelor, cooperativa noastră realizează an de an venituri tot mai mari, care în 1964 au fost de 3,2 milioane, adică peste 60 la sută din totalul veniturilor. Dar nu-i în firea noastră să ne mulțumească aceste rezultate. Vorba aceea: „Facem un pas, doi, dar ne gîndim întotdeauna și la al treilea”. Față de condițiile pe care le avem, rezultatele pot fi cu mult mai bune.

Creșterea neîncetată a producției vegetale și animale ne-a dat posibilitatea să valorificăm pe bază de contracte cu statul cantități tot mai mari de produse agricole. În acest an, vom vinde statului peste 600 000 litri lapte de vacă, cu 25 la sută mai mult decît în 1964, 75 000 litri lapte de oaie și 192 000 kg carne greutate vie, depășind cu 32 și respectiv 10,5 la sută cantitățile livrate în anul trecut. Măsurile luate de conducerea partidului și statului nostru cu privire la îmbunătățirea regimului de valorificare și stimularea a creșterii producției agricole au fost primite cu însuflețire de țărani cooperatori. Numai sporul de preț pe care-l vom încasa a-

nul acesta prin vînzarea laptelui și cartofilor va depăși 300 000 lei. Aș vrea să folosesc acest prilej pentru a mulțumi partidului și statului pentru măsurile luate. Înțelegem însă că drumul spre sporirea veniturilor și ridicarea bunăstării țărănimii este nu mărirea prețurilor la produse, ci creșterea continuă a producției. De aceea vom face totul pentru a mări producția vegetală și animală în cooperativa noastră.

Rezultatele obținute de noi sînt rodul muncii țărănilor cooperatori români, germani și maghiari, care, în frunte cu comuniștii, muncesc înfrățiți pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului. Naționalitățile conlocuitoare — altădată oprimată de burghezie și moșierime — simț zi de zi marea grijă a partidului și statului nostru. Ele se bucură de egalitate deplină în drepturi în toate domeniile vieții politice, economice și social-culturale. Aceste drepturi sînt înscrise la loc de frunte și în proiectul noii Constituții a Republicii Socialiste România, reflectînd democratismul real și profund al orînduirii noastre.

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele comuniștilor, al tuturor țărănilor cooperatori din comuna noastră, să asigur Congresul partidului că vom munci cu toată priceperea și puterea noastră spre a da țării, poporului, cantități sporite de cereale, carne, lapte și alte produse, contribuind astfel la creșterea permanentă a bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate, la înflorirea patriei noastre socialiste.

WAGNER GEORG WILHELM
președinte al cooperativei agricole
comuna Homorod, regiunea Brașov

Zi de duminică în comuna Salva-Năsăud

Urias avînt creator

(Urmare din pag. 1)

rolul hotărîtor pentru sporirea producției agricole. Cum să nu-ți tresalte inima de bucurie și mîndrie patriotică fiind pârtaș direct la acest urias avînt creator? În cei aproape 21 de ani, harta țării a cunoscut prefaceri de neînchipuit.

Țara întreagă se înfățișează astăzi în plină înflorire.

Entuziasmul cu care oamenii au luat cunoștință de alegerea membrilor Comitetului Central, membrilor supleanți ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român și ai comisiei de revizie, alegerea în unanimitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu ca secretar general al Comite-

tului Central al Partidului, au demonstrat dragostea nețărmurită de care se bucură partidul în rîndul maselor largi populare, hotărîrea fermă de a munci neobosit pentru traducerea în fapt a prevederilor Congresului în viitorii cinci ani.

Lucrările celui de-al IX-lea Congres al Partidului au luat sfîrșit. Dar ecoul mărețului program și ideile călăuzitoare cuprinse în documentele prezentate la Congres stăruie și vor stăruii încă multă vreme în inimile și gîndurile tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Avîntul cu care muncesc în fabrici, uzine, șantiere, pe ogoare și în institute, este dovada hotărîrilor ferme de a fi la înălțimea sarcinilor trasate de partid.

Drum larg spre viitor

(Urmare din pag. 1)

necesar să se stabilească în cel mai scurt timp regimul de pensionare la bătrînețe sau în caz de incapacitate de muncă a țărănilor cooperatori.

Deunăzi, am stat de vorbă cu un bătrîn țărăn din comuna mea natală. Printre altele mi-a vorbit, cu nestăpînită bucurie, și de această măsură pe care o ia partidul în scopul asigurării unei bătrîneți liniștite și fericite țărănilor.

— Cine s-ar fi putut gîndi înainte vreme la una ca asta — îmi spunea el cuprins de durerea aducerilor amînte. Știi ce era la noi în sat cînd robeam pe moșia fonfăitului ăla de prinț! După ce trudeai în brînci o viață întreagă, nici nu aveau copii cu ce te-nmorminta. Gheorghe a' lui Socariceanu, cînd i-a murit taică-său, s-a dus la prinț să-i ceară niște bani ca să aibă cu ce-l îngropa pe bătrîn. Dar moșierul nici n-a vrut s-audă.

Tot de la Vasile Catrina am aflat cum trăiese astăzi bătrînii din comuna Șutești, regiunea Galați, cum s-a schimbat satul, că în centru au

ridicat cămin cultural și că, pînă la toamnă, fac și un magazin universal. În 1966 și în anii viitori comuna își va schimba și mai mult înfățișarea. Totul va fi făcut cu spirit de buni gospodari, după planul de sistematizare care stă aninat pe un perete din biroul președintelui de șef popular. Întregul sat îmbrățișează viitorul.

La plecare, badea Catrina m-a rugat să-l însoțesc în oraș să-mi cumpere un aparat de radio cu tranzistori că, așa cum mi-a spus el, fiind paznic la via cooperativă agricolă, vrea să fie la curent cu tot ce se întîmplă în țară și în străinătate.

Cîtă deosebire între viața de ieri și cea de astăzi a țărănilor! Fiecare nouă înfăptuire pe drumul desăvirșirii construcției socialiste se răsfrînge și în viața celor ce, cu mințea și cu brațul, fac să înflorească Republica noastră Socialistă Romînia. Căci așa cum se arată în Rezoluția Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român „binefacerile socializmului se vor resimți tot mai puternic în fiecare familie, în viața fiecărui cetățean, a întregului nostru popor”.

SARCINI DE SEAMA ÎNVAȚĂMÎNTULUI

Una din cele mai îmbucurătoare realități ale școlii de astăzi este generalizarea învățămîntului de 8 ani. Aceasta a fost posibilă datorită dezvoltării bazei materiale. Oriunde îți întorci privirea întîlnești construcții noi de școli, înzestrate cu mobilier și material didactic modern. Numai în raionul Zimnicea, unde îmi desfășor activitatea, s-au construit în anii șensenalului mai multe săli de clasă decît totalul existent înainte de reforma învățămîntului.

Ne aflăm în fața unei noi și importante etape a construcției socialiste care pune sarcini de seamă și învățămîntului. Așa cum se arată în raport, s-au creat condiții pentru trecerea în următorii ani la mărirea duratei învățămîntului obligatoriu de cultură generală. Văzînd în această măsură grija permanentă a partidului pentru pregătirea tot mai temeinică a viitorilor constructori ai socializmului, noi, cadrele didactice, o salutăm cu căldură, exprimîndu-ne hotărîrea de a munci cu abnegație pentru traducerea ei în viață.

În raport se subliniază că învățămîntul obligatoriu trebuie să asigure elevilor o bună pregătire, temeinice cunoștințe de cultură generală, științifice și tehnice. Aceasta impune îmbunătățirea predării matematicii, fizicii, chimiei și a celorlalte obiecte de învățămînt, prin folosirea în condiții mai bune a mijloacelor tehnice moderne. Consider că în această direcție nu s-a făcut tot ceea ce s-ar fi putut face pe măsura posibilităților existente.

Mi-aș permite, totodată, să fac unele referiri și la manualele școlare. Știu că munca de elaborare a unui manual nu este chiar atît de ușoară. Se poate spune că manualele au fost

îmbunătățite simțitor. Totuși, mai sînt, după părerea mea, încă multe de făcut în această privință. Am în vedere în primul rînd o mai mare preocupare pentru a introduce în manuale cuceririle cele mai noi ale științei și tehnicii contemporane, precum și transformările survenite în viața economică și social-politică a societății noastre. De asemenea, cred că este necesar ca la redactarea cărților școlare să se țină seama de faptul că ele sînt scrise pentru elevi. De aceea, fără a renunța la exigență, fără a aluneca în simplism, să se depună eforturi pentru a le face mai accesibile.

Nouă, cadrele didactice de la sate, în afară de activitatea depusă la catedră, ne revine misiunea nobilă, plină de frumusețe și adînci satisfacții, de a contribui la desfășurarea muncii culturale-educative de masă. Răspunzînd cu entuziasm chemării partidului, învățătorii și profesorii din toate satele regiunii noastre participă cu dragoste la această muncă, făcînd ca în orele de seară izvoarele culturii să aducă bucurii și împliniri în inimile celor ce lucrează pe ogoarele înfrățite. În raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu sînt subliniate sarcinile sporite care ne revin și în acest domeniu. Va trebui să depunem mai multe eforturi în direcția îmbunătățirii conținutului manifestărilor culturale-artistice, astfel ca acestea să răspundă direct și mai eficient cerințelor puse de procesul dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, de continuă întărire economică-organizatorică a cooperativei agricole de producție, de dezvoltare a conștiinței socialiste a țărănimii cooperatiste.

MARIA GHIȚOI
învățătoare

DIN VIAȚA COOPERĂȚIEI DE CONSUM

PRIN „UNIVERSALE“

O dată cu sporirea producției agricole și deosebita a producției marfă, se măresc și veniturile reale ale țărănimii; nivelul lor va spori în perioada 1968—1970 cu circa 20 la sută. Corespunzător volumului crescut al veniturilor de care va dispune populația în aceeași perioadă se vor mări vânzările de mărfuri prin comerțul socialist cu 50—55 la sută, într-un ritm mediu anual de 8,5—9 la sută.

(Din Raportul la cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român).

Comerț modern, civilizat

Alexandru Popa, președintele cooperativei de consum din Smeeni-Buzău e tinăr. Dar atît cît să-și aducă aminte de aspectul comercial al satului de altădată. Descrierea este scurtă și apăsătoare. N-are despre ce vorbi. Saltul pe care l-a făcut comuna în civilizație se poate măsura foarte bine și aici. Pe locul acesta, unde se înșiriau crișmele, se înalță clădirea scaldată în neapăsare a „Universalului”. E distanța de la fuminarea de spermanțet la televizorul din raft, de la băcanul arogant la fetele cu halate albastre și gulerașe înflorate, toate frumoase, delicate și îndatoritoare. Sint proaspete absolvente ale școlii de cooperație.

— Ce-ai învățat acolo, o întrebăm pe Elena Minea de la raionul de țesături.

— Să prezentăm frumos marfa; s-o păstrăm cu grijă; să ne purtăm cuviincios cu clienții. Nu-i numai un enunț searbăd. Ele așa și fac. Un sfert de oră cît stăm aici, avem senzația că ne aflăm la oraș. Mai mult, așa-zisul spațiu pentru rezerva de marfă e ferit, în chip decent de vedere prin perdele de catifea. (În multe magazine de la centrul de regiune nu vezi așa ceva).

La „confectii” există o cabină de probă cu oglindă, cuier și fotoliu. Se folosește peste tot metoda expunerii libere a mărfii. Cumpărătorul cercetează articolul și dacă-i place îl cumpără. Pentru asta se și vinde atîta; pentru asta își și fac planul.

Al. vrea să ne oprim la reclamă. Ea ornează partea de sus a raioanelor. Sint desene în guașă, sugestive, făcute cu simț artistic. Cei de aici n-au glumit nici cu asta; le-au comandat la cercul de artă plastică din Ploiești. Cînd te uiți la copilul care mîncîcă ciocolată te îndrepti fără să vrei spre raft. Ne încheiem vizita la bufet. E înzestrat cu mobilier în care se îmbină lignostratul cu plasticul. Barul (curat) are mîncăruri proaspete și băuturi reci. Ospătarul e prevenitor și... rapid. Totul îndeamnă la mulțumire și la decență. Cum i-o fi lăsînd pe unii inima ca într-un asemenea local, unde s-au făcut atîtea pentru om, să uite de buna-cuviință? Gestionarul ne spune că sint cîțiva recidiviști care nu știu nici de vorbă bună, nici de avertis-

ment. La rugămintea oamenilor cuminți din comună, le dăm aici numele: Niță I. Badea și Petre Dragomir.

Cartea și discul

Cartea s-a ivit în rafturile cooperativei de alțiva ani. Începutul a fost firav. Acum se vinde masiv. Numai că este un articol mai pretențios. Cel care-l vinde trebuie să știe să-l prezinte. După criteriul acesta sint aleși de fapt și vinzătorii. Dar la Valea Călugărească, Anastasia Călin, gestioanara standului de cărți, nu știa titlurile. Multe cărți valoroase stăteau din cauza asta nevindate.

U.R.C.C. Mizil a depășit planul de desfacere a cărții pe anul trecut și faptul se repetă acum. Există un merceolog îndrumător în persoana lui Constantin Dumitrescu, care se ocupă exclusiv de răspîndirea cărții. I-am spus că ar fi de folos altor cooperative dacă ne-ar arăta eum procedează. Iată ce ne-a răspuns: „Am grijă să controlez la unități aprovizionarea, structura stocului de carte, să îndrum pe vinzătorii și difuzorii voluntari. Am înființat la magazine vitrine cu cărți, expoziiții cu vinzare, caiete pentru cereri de carte”.

Este, în munca de difuzare a cărții, un personaj oarecum anonim, dar de mare folos pentru cooperativă: difuzorul voluntar. La Inotești difuzorul voluntar Dumitru Biznel, profesor de limba română, a vîndut într-o lună cărți de 8000 lei. În sectorul de răspîndire a culturii prin cooperativă mai figurează reproducerile de artă și discurile. Ultimele, mai răspîndite și mai căutate, acoperă o largă gamă de domenii: cîntecul, literatura, teatrul, lecții de limbi străine, și în ultimul timp reclama comercială. Sint cîteva discuri intrate de curînd în zestrea stațiilor de radioficare, cu titluri ca „Nu uita” (un indemn muzical adresat căteanului să cumpere cărți), sau „Co-moara” (al cărei subiect sint bibliotecile personale).

Din nou despre buna deservire

Mai bine de 500000 din numărul cooperativelor agricole din regiunea Ploiești sint și membri ai cooperativei de consum. Zeci de magazine universale, așa frumoase cum ni se arată ele, au la temelie truda și dragostea sătenilor care au contribuit cu bani și muncă la ridicarea lor. Așa a fost la Bucov, la Ulmeni, la Săhăteni, Gherăseni, Cilibia și altele. Omul trebuie să se simtă în noile unități, într-un fel spus, ca la el acasă. Gestionarii au obligația să le asigure o primire frumoasă și să-l mulțumească. Așa se întâmplă la Ulmeni, Smeeni și în multe părți unde se folosesc metodele comerțului modern.

La Bucov există un „universal” de toată frumusețea. La bufet sint flori proaspete pe mese. Numai pînă aici a

ținut însă simțul de gazdă al gestioanerei Ana Cenușe. Incolo, dezordine, muștele se plimbă pe alimente. Gestioanara spune: „N-am timp”. Dar locul e aproape gol.

La Valea Călugărească magazinul alimentar cu autoservire are 400 de articole. Alte sute de articole se vînd sus, la textile și încălțăminte. În general, rețeaua cooperativei de consum prezintă un sortiment larg, răspunzînd celor mai variate cerințe. Dar cerințele se manifestă și în privința calității. Gestionara de la raionul de țesături, Maria Ștefan, ni se plînge că pe lingă atîtea articole utile, care se vînd repede, i se mai trimit și altele care „înțepenesco” cu lunile în rafturi. Ele sint preluate cîteodată de cîte 3—4 gestioanari care se succed, ca un fel de moștenire nedorită, de care nu știu cum să scape.

— Am cerut buret „Stela” — spune vinzătoarea, și mi s-a trimis în loc ceva care se cheamă „Fluieraș”. Aduce a buret, dar nu-i buret și omul e pretențios, nu-l cumpără.

Ne-a plăcut mult cuvîntul „pretențios” și am fi vrut să-l auzim din nou. Așa e, oamenii sint pretențioși și au de ce. S-au deprins să trăiască bine, să se îmbrace frumos, să se cultive. Cooperativele de consum satisfac cea mai mare parte din aceste desiderate. Cu condiția să țină seama de ele ca de un barometru al bunului gust și al confortului, caracteristic vieții satului socialist.

V. TOSO

Magazinul alimentar cu autoservire din Smeeni. Interior.

Aci în cîmpia mănoasă a Dunării ca și pe meleagurile legendarei Moldove, în patria Anei Lugojana și pînă departe unde Carpații își arată fruntea de piatră, inima țării vibrează puternic. Ea trăiește cu adevărat momentele emoționante ale evenimentului istoric. În marea sală a Palatului Republicii a răsunat în aceste zile însuși glasul partidului nostru drag care a fost ascultat cu nețărmurită încredere și dragoste de întregul popor.

Am urmărit cu un sentiment de legitimă mîndrie Raportul Comitetului Central al partidului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Acest document de cea mai mare însemnătate ne vorbește despre minunatele realizări obținute, sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului și în același timp pune noi sarcini de răspundere în fața noastră.

Pentru noi, țărani cooperatori,

PUTEM ÎNFĂPTUI LUCRURI ȘI MAI MARI

are o deosebită însemnătate cea parte din raport care se referă la dezvoltarea intensivă, multilaterală a agriculturii. Fiecare frază a raportului își găsește în rîndul nostru adeviziune deplină. Datorită prijinului primit în mașini moderne, îndrumare tehnică, îngrijiri chimice, semințe de înaltă productivitate, și cooperativa agricolă din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Călărași, a putut să-și dezvolte averea obștească, să obțină an de an producții ridicate și să pășească

astfel pe calea dezvoltării multilaterale.

În lumina documentelor Congresului ne revin sarcini deosebite. Le vom transforma în faptă vie, muncind cu entuziasm pentru a obține roade și mai frumoase. Așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu în raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român există posibilitatea de a spori producția vegetală și dezvoltarea zootehniei. În cinstea mărețului eveniment, brigada pe care o

conduc a încheiat recoltatul, obținînd cu 1300 kg grîu mai mult la hectar față de cît a fost planificat. Realizări asemănătoare au și celelalte brigăzi. De asemenea, cooperativa noastră agricolă a livrat statului în primul semestru 22,5 tone carne, adică cu 3,8 tone mai mult de cît fusese prevăzut. Rezultate îmbucurătoare am obținut și în creșterea producției de lapte.

Toate acestea ne arată că putem înfăptui lucruri și mai mari, că există rezerve încă nevalorificate. De aceea salutăm cu toată căldura propunerea făcută cu privire la crearea organelor intercooperatiste care să coordoneze eforturile cooperativei în creșterea producției, în consolidarea lor.

GHEORGHE NEACȘU
brigadier

la C.A.P. „Nicolae Bălcescu”,
raionul Călărași

LITERATURA -

în slujba generoaselor idei

A sculind rapoartele prezentate Congresului am avut imaginea lumii noi, în plină desfășurare pe pământul țării noastre și am înțeles mai bine ca oricând marea forță a partidului, complexitatea uriașă a sarcinilor și răspunderii sale, puterea de neînving a unității dintre partid și popor, claritatea și realismul judecății partidului.

Clasa muncitoare, îndrumată de Partidul Comunist Român, a asigurat scriitorilor și oamenilor de artă un loc de muncă însemnat pe schelele zidirii acestei lumi, și am intrat cu mândrie în această lume cu sufletul și cu meșteșugul nostru.

Raportăm, așadar și noi, împlinirea sarcinilor pe care le-am avut de realizat de la ultimul Congres, cu rezultatele și bune și mai puțin bune ale muncii noastre și arătăm ceea ce trebuie să constituie țelul și angajamentele noastre de viitor. A relata statistic că din 1960 până în 1965 scriitorii au scris și publicat aproape 3000 de cărți nu este a spune prea mult. Esențial este că poporul își găsește în ele viața, preocupările și năzuințele sale și că ele s-au bucurat de apreciere în raportul Comitetului Central. Și trebuie să adaug cu mândrie că 795 de cărți românești, proză și poezii, au fost traduse și publicate în cursul șesenalului peste hotare în 35 de limbi străine și că astfel sensibilitatea autentică românească, viața poporului nostru este cunoscută și emoționează oameni din toate rasele pământului.

Ar fi poate nedrept să atrag tot meritul acesta asupra valorii scrierilor noastre. Sintem în această privință beneficiarii prestigiului câștigat de țara noastră care a determinat un interes sporit și pentru creația oamenilor noștri de litere.

Lărgirea tematicii și îmbogățirea fondului de idei — acestea sînt valerile active de bilanț care au dat literaturii noastre contemporane o structură organică sănătoasă.

Ne rămîne în viitor să aprofundăm realitatea, forța motrice a energiei omului nou. Marea bogăție a sufletului omenesc este cunoașterea și dragostea pentru semenii săi, conștiința vie a unei comunități. Iar cultura și gândirea, oricît de rafinate, nu trebuie să substituie noțiuni abstracte în locul realității, nu trebuie să ne îndepărteze de viață și natură.

Țelurile literaturii noastre în noua etapă, pentru a răspunde mesajului ei firesc, sînt arătate pe cît de limpede pe atît de desăvîrșit în raportul Comitetului Central. Citez: „Creatorii de artă ai societății socialiste trebuie să se identifice cu aspirațiile celor ce muncesc, să slujească țelul măreț al făuririi unei vieți tot mai fericite pentru întregul popor”, „Poporului, adevăratul făuritor al tuturor bogățiilor patriei, trebuie să-i închine oamenii de artă și cultura tot ceea ce pot crea mai frumos și mai bun”.

Cu vorbe înflăcărate tovarășul Nicolae Ceaușescu ne spune: „alegeți tot ceea ce credeți că este mai frumos în culoare, mai expresiv în grai, redați realitatea cît mai variată în proză, în poezie, în pictură, sculptură și muzică, cîntați patria și poporul nostru minunat, pe cei ce și-au închinat întreaga viață înfloririi României”.

Ce maestru al cuvintului ar putea exprima mai frumos și mai limpede aceste adevăruri fundamentale ale artei noastre?

Pentru a-și îndeplini acest mesaj arta noastră nu poate fi decît o artă realistă. Așa a fost arta noastră populară, așa a fost arta marilor noștri înaintași. Astfel o impune sănătatea și echilibrul poporului nostru.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu dă prețioase îndrumări și în ceea ce privește preocuparea pentru continua înnoire și perfecționare creatoare a mijloacelor de exprimare artistică, diversitatea de stiluri unde trebuie înălțată orice tendință de exclusivism sau rigiditate.

În această căutare de înnoire a formelor și a mijloacelor de exprimare stă germenul progresului artei. Dar căutarea să fie impulsul firesc al unei nestăvilite cerințe lăuntrice, nesatisfăcută de formele existente; să nu fie o înnoire de dragul înnoirii. Ea să fie cerută de nevoia expresiei optime a conținutului.

Ne angajăm să creăm o asemenea literatură realistă care să servească cele mai nobile și generoase idei, cauza clasei muncitoare, căci concepția partidului despre rosturile literaturii este organică și a noastră, izvorită din rațiunea de a exista ca scriitor, din imperativul conștiinței noastre. Orice operă literară trebuie să servească o idee din bogăția ideologiei noastre din tezaurul civilizației omenirii, din forța spirituală contemporană ce împinge lumea spre progres — și o formă adecvată care să nu depășească prin exagerări legea echilibrului, componentă a frumosului.

Ne-am îndeplinit cu dragoste sarcina ce am avut-o pentru creșterea și formarea schimbului scriitoricesc de mîine. Astăzi scriitorii tineri, cei sub 40 de ani, au început să prela conducerea creației literare și an de an apar, dintr-odată cu drept de prezență în istoria literară de mîine, noi și noi nume de scriitori. De la ultimul Congres pînă astăzi s-au ridicat din anonim și au dat floare cu formă și parfum original numeroși tineri scriitori talentați, pe atunci încă fără nume.

Tinerii scriitori au deschis ochii în lumina revoluției și optimismul lor e strigătul de bucurie al eliberării. Creația lor are ceva din cutezanța zborurilor în Cosmos. Cu fața înloarsă spre acești noi stegari ai frontului literar ca spre o auroră, întrevăd limpede viitorul strălucit al literaturii noastre. Mersul lor liniar înaintea e sprinten și iute. Ei vor ajunge cu siguranță din urmă pe creatorii eroici ai bunurilor materiale.

DEMOSTENE BOTEZ

În sala de lectură a bibliotecii comunale din Lupșa, regiunea Cluj, un grup de tinere cititoare consultă ultimele volume recent sosit în bibliotecă

IMN

Sînt înfrățit cu-acest pămînt,
frumos și pitoresc,
și slavă-i dau în gherș și cînt,
din inimă-l iubesc.

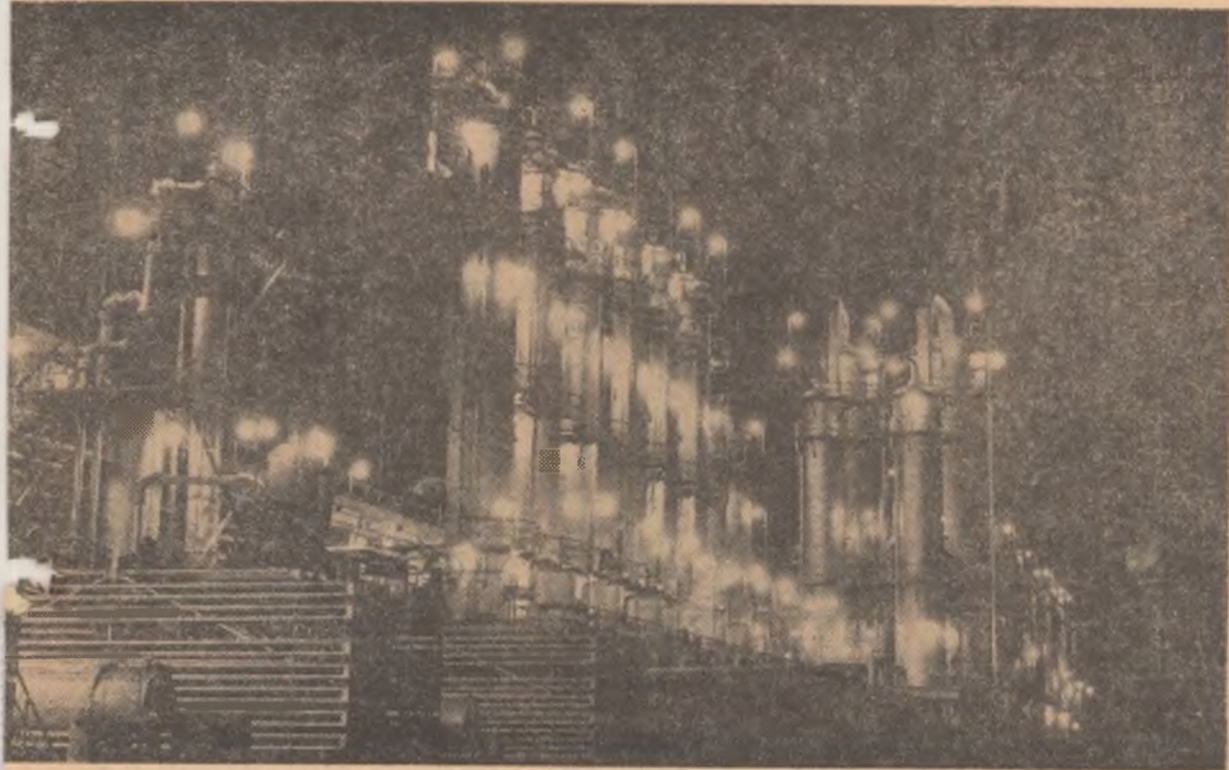
Se văd Carpații-n imnul meu
și țărnul dunărean;
Iar Bistrița cu-al ei Ceahlău,
cu lacul, rar colan —

Sînt frumuseți ce tot roiesc
într-un bogat chilim.
Ce minunat e solul românesc
în farmecu-i sublim!

L-auzi tu, frate-n al meu vers?
Cu el să te desfeți,
că nu e altu-n univers
cu-atîtea frumuseți!
Din marele-i colan, adun,
într-un bogat prinos,
ce e prezent, ce e străbun,
ce este luminos, —
Poporului să-i dăruiesc,
prin cînturi, însutit,
ce mi-a dat bun și omenesc,
de ce l-am îndrăgît.

CAMIL BALTAZAR

Scenă nocturnă a Combinatului chimic Craiova

TRADIEREA UNUI VECHI ORAȘ : CRAIOVA

Unul dintre marile orașe de cultură și de tradiție păstrată proaspătă în vestigiile unui trecut pe cât de frământat, pe atât de bogat în evenimente, este Craiova, oraș al „banilor”, — unul fiind domnitorul de odinioară al meleagurilor nești.

Craiova veche este o așezare străveche, un loc din dezvoltării unei societăți omenești. Săpăturile eologice au dovedit prezența gospodăriilor chiar în zidurile orașului, din epoca numită neolitică, în care se rind timpurile vechi până la acum vreo șapte mii ani îndărătul nostru. Urme dacice și romane află-se în marele muzeu regional al Olteniei dovedesc o orire a vieții pe care urmașii lor pînă azi au tat-o în singele și în sufelele lor.

Craiova de azi, capitală a Olteniei, oraș cu numeroase averi arhitecturale, cu o puternică dezvoltare a științei moderne, se înfățișază celui care o vizitează cu vellești dintre cele mai interesante.

Dacă ar fi s-o împărțim între „veche” și „nouă” Craiova dezvelește amîndouă bogățiile ei care ne fascinează.

Pe zidurile multor case, o tăbliță anunță „monument istoric” — locuri, va să zică, unde s-au întimplat fapte portante pentru istoria țării. „Casa băniei” construită în 1699 de Constantin Brîncoveanu, Casa Glogoveanu — unde a trăit conducătorul mării răscoale Tudor Vladimirescu — fîntînile dătătoare de apă proaspătă, — mai veche fiind Fîntîna Popova, reconstruită în anul 1 de Matei Basarab — hanul Hurezului — datînd din vremea anului 1700... O placă comemorativă recent așezată pe clădirea Colegiului popular N. Bălcescu amintește că aici a avut sediul în 1848 guvernul revoluționar și că tot aci s-a citit Proclamația de la Islaz...

Actuala Craiova își dezvoltă instituțiile de cultură și artă și marile ei întreprinderi industriale sub semnul realităților noastre socialiste. Una dintre cele mai importante uzine ale țării. **Electroputere**, produce mașini și aparate electrice. O fabrică de mașini agricole, alta de zahăr și ulei, fabrica de confecții creșterea continuă a producției, a calității produselor, a îmbunătățirii generale a nivelului de trai al oamenilor dau orașului Craiova valorile actualității și înșugul sufletească și material al marilor înfăptuiri. Manifestările culturale și de artă izvorîte din preocupările spirituale sporite, se înscriu în viața orașului în felurite forme de activitate. Recent o frumoasă și interesantă Expoziție internațională de fotografii a reunit de foto-amatori craioveni — invitînd să expune ei 2 cluburi din Franța și un colectiv din Iugoslavia a dovedit marea pasiune pentru cea mai tină artă, oferind publicului vizitator lucrări delicate, expresive, semnificative.

La Craiova funcționează și o binecunoscută orchestră simfonică „Doina Olteniei”, păstrătoare a vechilor cîntece oltenesti, ca și ansamblul artistic „N. Bălcescu”, alcătuit din tineri înflăcărați, care prezintă spectacole de dansuri și jocuri autentice din toate colțurile Olteniei.

Regiunea săracă și oropsită de vremurile vechi, cu satele, orașele și oamenii ei, e astăzi una din regiunile țării unde florile socialismului înfloresc neîntrerupt în inimile, în casele, în uzinele, atelierile, școlile și cîmpurile harnicilor olteni.

La margine de oraș, pe calea care duce spre o trimbă de fum iscată dintr-un coș de fabrică, într-o dimineață de acum cîteva zile, un flăcău cînta cît îl ținea gura :

„Foaie verde măghiran, mă...

M-a făcut mama oltean, mă...

Oltean mîndru, iubăreț,

Meșter mare și isteț, mă... !”

BARUȚU T. ARGHEZI

Carnet SPORTIV

CÎND IUBEȘTI CU-ADEVĂRAT...

„Fotbalul, acest rege neincoronat al stadioanelor de pretutindeni, chiar și arșița necruțătorului aer saharian nu te poate reține acasă. Fie că sînt jucători ori simpli spectatori, pasionații, adevărații iubitori de fotbal înfruntă gerul, înfruntă zăpada, înfruntă ploaia sau canicula — cum au făcut duminica trecută cooperatorii din Dor Mărunt — și se duc, credincioși pasiunii lor, pe stadion.

Cu mic și mare, cei din Dor Mărunt au venit să asiste la derby-ul raionului Lehliu, meciul dintre echipa locală „Avîntul” Dor Mărunt și „Victoria” Lehliu, amîndouă de categorie regională. Campioană raională anul trecut, echipa cooperatorilor din Dor Mărunt a promovat în campionatul regional dar ambițiile jucătorilor țintesc sus, mult mai sus.

„Și de ce nu? — ne-a spus un localnic. De ce să nu ajungem în categoria C, de ce să nu ajungem chiar și în categoria B? Pentru că nu s-a mai văzut pînă acum echipa vreunei cooperative așa sus? O să fim noi! Nu crezi? Bate palma cu mine!”

Aripile speranțelor cooperatorilor din Dor Mărunt au un corespondent real și un temei în avîntul jocului echipei lor, în talentul jucătorilor și în nemăsurata lor dorință de victorie.

Cîntînd pe Nicolae Pa-

raschiu, un adevărat „tunar” care duminică a zguduit de două ori bara cu șutul său năpraznic dar a și înscris un gol, pe Aurel Stamate și pe Marin Mîngiu. ne oprim la un talent de prima mărime: Ion Măcărescu. Sobru, eficace, cu o tehnică de jucător din prima categorie a țării, Măcărescu, care-l reamîntește neverosimil de mult pe renumitul jucător de la C.C.A. Bone, a dat duminică un mic „recital” fotbalistic. Un asemenea talent, cultivat, ar urca, sîntem siguri, multe trepte.

Cîteva cuvinte despre oaspeți. Ion Doncilă, Ștefan Magla, Șerăfim Cătănoiu și Alexandru Scrobăneț, iată elementele care ni s-au părut cele mai dotate și care au imprimat jocului un caracter cursiv, dinamic, cu faze frumos construite, păcătînd însă prin lipsă de eficacitate în acțiunile de poartă.

În încheiere menționăm unica și regretabilă notă negativă a întîlnirii: lipsa unui arbitru delegat de raionul U.C.F.S., suplinită ad-hoc de antrenorul formației din Lehliu. Efectul? Un arbitraj subiectiv, care a aruncat singura umbră asupra unui spectacol fotbalistic reușit, mult gustat de public.

MARIUS POPESCU

Între 1 și 8 august, pe litoral (la teatrele de vară din Mamaia și Eforie Nord, Casa de cultură din Mangalia și Sala sporturilor din Constanța), pe Valea Prahovei (la casele de cultură din Predeal și Sinaia) și în București (la teatrele de vară din parcurile 23 August, Nicolae Bălcescu și Herăstrău) se va desfășura Festivalul cîntecului, dansului și portului popular. Anul acesta, la festival, participă peste 1000 de artiști amatori, membri ai unor valoroase ansambluri artistice din regiunile: Banat, Bacău, Brașov, București, Cluj, Dobrogea, Hunedoara, Iași și Ploiești. Ei vor aduce pe scenele festivalului frumusețea și bogăția creației noastre populare, vor oferi spectatorilor imaginea vieții de bucurie și belșug a oamenilor muncii din patria noastră socialistă.

În ansamblurile care vor evolua în zilele festivalului vom întîlni formații, soliști vocali și instrumentiști laureați ai unor concursuri naționale și internaționale. Din rîndurile acestora, se cuvine să amintim formația de dan-

Festivalul cîntecului, dansului și portului popular

suri a Palatului Culturii din Brașov, orchestra Casei de cultură din Slobozia, călușarii din Frumoasa — laureați ai Festivalului internațional de folclor de la Cairo care a avut loc în anul 1964 — trișcarii din Leșul Ilvei, regiunea Cluj, dansatorii din Jitca cu dansuri de pe Valea Rîmnicului, grupul vocal al Palatului Culturii din Ploiești etc. De asemenea, spectatorilor li se vor prezenta datini străvechi din regiunea Bacău, legate de tradiționala sărbătoare a Anului Nou și obiceiuri din regiunea Hunedoara de la „Nunta pădurească”.

Pe scenele festivalului vor putea fi urmărite programe cuprînzînd selecțiuni din noile creații ale genului popular prin care solii artei populare vor exprima gîndurile și sentimentele oamenilor muncii, bucuria vieții îmbelșugate pe care o trăiesc astăzi.

Festivalul cîntecului, dansului și portului popular va oferi, timp de opt zile, spectatorilor aflați la odihnă, turiștilor străini prezenți în stațiuni, tabloul încîntător al dezvoltării artei amatoare, frumusețea și gingașia creațiilor noastre populare.

Înaintași ai științei românești

ION IONESCU DE LA BRAD

(țărănești, ridicării acestora din starea de mizerie și ignoranță, progresului economic și social al poporului român.

Concepțiile sale înaintate sînt expuse în numeroase articole și studii publicate în reviste înființate și conduse de el (Foaia de agricultură practică, transformată apoi în Jurnalul de agricultură, Țăranul român etc.), în paginile altor reviste la care era colaborator (Propășirea, Poporul suveran, Pruncul român, Românul de duminică, Reforma, Independența ș. a.), în diferite lucrări de proporții mai mari (Calendar pentru bunul gospodar, Arenda moșiilor sau povățuirii pentru proprietari, ce-și dau moșiile în arenda lucrărilor monografice referitoare la agricultură în județele Dorohoi, Mehedinți și Putna, Creditul etc.), în diferite conferințe, intervenții în parlament ș. a.

În cercetarea științifică, Ion Ionescu de la Brad abordează cele mai variate domenii, dar mai ales își concentrează eforturile asupra problemelor de agronomie și asupra problemelor economice, statistice, financiare etc. Este primul economist român care s-a impus printr-o activitate atât de variată.

Alături de militanți de frunte, ia parte activă la revoluția din 1848, îndeplinind, între altele, funcția de vicepreședinte al Comisiei proprietății în Țara Românească.

Născut în 1818 la Roman, Ion Ionescu de la Brad a trăit pînă în 1891. Prin activitatea progresistă bogată, multilaterală, el se numără între personalitățile de frunte ale culturii românești din secolul al XIX-lea. Studiază agronomia în Franța la Raville și alte centre importante de cercetări agricole, iar la Paris studiază economia politică.

Întors în țară își consacră întreaga activitate cauzei emancipării maselor

Văzînd că principala cauză a situației de cruntă înapoiere a maselor țărănești o constituia starea de iobăgie, Ion Ionescu de la Brad scria în Pruncul român din 5 august 1848: „fapta prin care se caracterizează revoluția din România este articolul 13 din Constituție, care dă emanciparea clăcașilor... „În aceasta, continua el, zace toată viitorimea de bogăție și putere a țerei, și pentru aceia art. 13 devine problema cel mai însemnat și mai greu de dezlegat al epocii noastre...“ Cerînd, cu insistență, emanciparea țăranilor clăcași, el remarcă, totodată, că realizarea acesteia este menită să întărească dragostea de patrie a țăranului român.

Ca luptător pentru desființarea iobăgiei, Ion Ionescu de la Brad a acordat o mare atenție problemelor de viitor ale țărănimii, necesității îndrumării ei practice și sprijinirii materiale, educării ei. În acest scop, el a scris o serie de lucrări, în care preconiza metode de cultură avansate pentru acel timp.

Apreciînd rolul mașinilor în agricultură și evidențiînd valoarea exemplului practic, Ion Ionescu de la Brad insistă asupra însemnătății unor cadre capabile să folosească mașinile. În studiul „Îmbunătățiri în agricultura noastră“, scris încă în 1844, el spune: „Ce putem să așteptăm de la o mașină agricolă, dacă n-avem oa-

meni care să știe a se sluji de dinsa? Ce folos pot aduce niște povățuiri teoretice, cînd ele nu sînt sprijinite de cercări pipăite de toți?“

Sprijinirea țăranilor cu mijloace bănești, prin acordarea de credite ieftine și scoaterea lor de la chereșul cămătarilor, a constituit, de asemenea, pentru Ion Ionescu de la Brad, o vie preocupare. Împotriva cămătarilor, el susține, pentru binete țărărimii, înființarea unei „instituții de credit sătenesc“. În același timp, releva că, în afara marilor proprietari de pămînt, a cămătarilor ș. a., masele țărănești erau exploatare de către stat, pe calea fiscalității excesive. Cel bogat, sublinia acest patriot, contribuie la veniturile statului cu o cotă foarte redusă, raportată la veniturile lor, iar greul impozitelor este suportat de țăranime.

Ca profesor la Academia Mihăileană din Iași, Ion Ionescu de la Brad se remarcă prin aceeași străduință de a lega teoria de practică, de a crea și dezvolta un învățămînt realist, care să corespundă specificului și cerșilor țării noastre din perioada a țării.

Din întreaga sa operă se degajă dragostea fierbîntă pentru poporul român și dorința nefermă de a-l vedea prosperînd.

TUDOR PAUL

Candidat în științe economice

Combaterea chimică a buruienilor

În elaborarea politicii sale agrare, partidul are în vedere că o agricultură intensivă, multilateral dezvoltată este indisolubil legată de folosirea pe scară largă a îngrășămintelor chimice, insectofungicidelor și a altor substanțe chimice. Intrarea în funcțiune, cu întreaga lor capacitate, a combinatei chimice de la Turnu Măgurele, Craiova și Tirgu Mureș, cit și construirea unor noi întreprinderi de acest fel vor asigura agriculturii în 1970 peste 1 100 000 tone îngrășăminte-substanță activă, precum și cantitățile necesare de insectofungicide și erbicide.

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român).

Buruienile pricinuesc mari pagube agriculturii. Ele răpesc plantelor cultivate apa și substanțele nutritive, le iau lumina și spațiul de creștere, micșorează recolta și-i strică calitatea. De aceea, combaterea buruienilor constituie una din cele mai importante sarcini ale agriculturii înaintate. Cele mai răspîndite metode de combatere a buruienilor sînt cele agrotehnice: arături adînci, lucrările cu cultivatorul sau grapa cu discuri, arătura de vară, cultivația printrerindurile de prășitoare, curățirea semințelor și altele. Adeseori însă chiar prin aceste metode nu reușim să combatem unele buruieni răspîndite și dăunătoare, care mai pot prezenta o piedică destul de mare pentru obținerea de recolte ridicate.

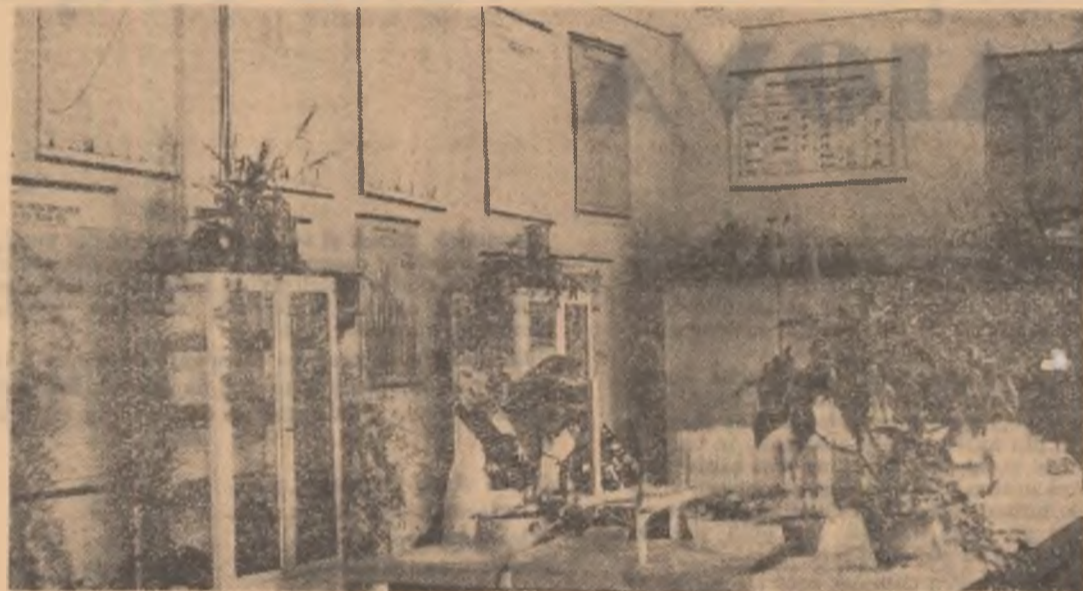
Pe baza colaborării dintre științele agricole și cele chimice s-a găsit o metodă în plus pentru combaterea buruienilor: folosirea unor substanțe chimice numite erbicide. Unele din aceste substanțe au influență totală (adică distrug atît buruienile cît și plantele cultivate) iar altele sînt selective (adică distrug numai buruienile, lăsînd nevătămate plantele cultivate). Erbicidele cu influență totală sînt mai potrivite pentru distrugerea învelișului de vegetație de pe marginea drumurilor, a căilor ferate, pe ca-

nalele de irigare și alte terenuri care devin uneori focare de înmulțire și răspîndire a buruienilor.

Cele mai selective erbicide pentru combaterea buruienilor din porumb fac parte din grupa triazinelor. Dintre produsele pe bază de triazine s-au sintetizat și în țara noastră și se încearcă două produse — Triazon și Izotriazon — care se dovedesc la fel de bune ca și cele de import.

Atrazinul, Simazinul, Primatolul și alte erbicide din grupa triazinelor distrug buruienile cu frunza lată, cum sînt rapița sălbatică, știrul, loboda, ciurlanul și altele, adică buruienile dicotiledonate. Ele distrug, de asemenea, destul de bine și buruienile cu frunza îngustă din familia gramineelor, cum sînt mohorul, meșorul etc., răspîndite în culturile de porumb, care se pot dezvolta însă și pe miriștea nearată a cerealelor și a altor culturi ce se recoltează în vară. Au un efect ceva mai slab asupra costreului, pirului, pălămidei, rugilor, aliorului și volburei; deoarece organele vegetative din pămînt ale acestora sînt mai rezistente decît părțile aeriene și refac în bună parte buruienile.

Distrugerea buruienilor prin erbicidele din grupa triazinelor depinde însă în mare măsură de condițiile de climă și

Stațiunea experimentală „Argeș“ Ștefănești-Pitești. În laboratorul de protecție a plantelor, Maria Sora, laborantă, face observații privind evoluția ecluzionării ouălor viermelui mărului, pentru a se avertiza momentul aplicării stropirilor

sol. Simazinul, de pildă, este eficient în regiunile mai umede, pe cînd Atrazinul este bun atît în regiunile umede cît și în cele mai secetoase.

La grîul de toamnă nu se pot folosi erbicide triazinice pentru combaterea buruienilor, deoarece ele nu au selectivitate pentru grîu. Această însușire face ca după porumbul tratat cu erbicide triazinice în cantitate de peste 5 kg/ha să nu se poată însămînța grîu de toamnă o perioadă de circa 2-3 ani. În schimb însă semînd porumb după porumb 3-4 ani, prin aplicarea triazinelor la 2 ani, se poate economisi muncă manuală și mecanică, se distrug multe buruieni, iar culturile următoare găsesc terenul curat de buruieni.

Dintre erbicidele selective fac parte și substanțele fenoxice care sînt bune în special pentru combaterea buruienilor cu frunza lată din culturile de cereale păioase, mazăre și alte culturi. Ele au un efect slab asupra buruienilor cu frunza îngustă (monocotiledonate) și a celor perene (pir, pălămidă, costrei etc.). Cele mai răspîndite erbicide fenoxice sînt 2,4-D (acidul 2,4 diclorofenoxiacetic), 2 M-4 C (acidul 2 metil 4 clorofenoxiacetic sau metoxan), 4 C (acidul 4 clorofenoxiacetic) și altele. Aceste substanțe dacă se dau în cantitate mică, cîteva grame la hectar, stimulează creșterea

plantelor, iar dacă se dau în cantitate mai mare, peste 0,2 kg/ha, devin erbicide, adică distrug buruienile.

Erbicidele fenoxice pot atinge numai o parte dintr-o buruienă pentru a-i provoca ulterior moartea, deoarece, pătrunse în plantă, circulă cu seva și influențează și organele neatînte de soluție, inclusiv rădăcinile. Ele au deci un efect la distanță, denumit și efect teleomorfic.

Prin stropirea lanului de cereale păioase îmburuienate cu erbicide fenoxice se elimină plivitul manual, iar dacă această lucrare cere un volum mare de muncă, în raport cu gradul de îmburuienare, atunci folosirea erbicidelor poate aduce scăderea prețului de cost al cerealelor.

La porumb, erbicidele fenoxice se dovedesc mai puțin potrivite decît la grîu, deoarece ele au efect slab asupra buruienilor cu frunza îngustă (monocotiledonate), cum sînt mohorul, iarba bărboasă etc. care invadează porumbul. În plus au un efect mai slab decît erbicidele triazinice asupra buruienilor perene cum sînt pălămida, pirul, costreiu, rugii etc.

În afară de erbicidele selective menționate mai înainte, mai există și erbicide selective cum sînt cele din grupa compușilor fenolici, carbamici etc. Acestea din urmă se folosesc mai puțin de-

cît cele fenoxice și triazinice, deoarece au un efect mai redus în combaterea buruienilor din principalele culturi (grîu, porumb etc.).

După datele obținute în țara noastră, compușii fenolici, cum sînt DNOC, (dinitroortoazolul) și DNB (dinitrosecundarbutil fenolul) folosiți la combaterea buruienilor din culturile de porumb în cantitate de 10-15 kg/ha și respectiv de 6-12 kg/ha preparate, se comportă asemănător erbicidelor fenoxice. Ele distrug în mare măsură buruienile cu frunza lată și mai slab pe cele cu frunza îngustă (graminee), iar asupra buruienilor perene produc numai o arsură a părților aeriene fără să distrugă sistemul lor radicular.

În ultimul timp prezintă interes substanțele chimice cu efect de erbicid și insecticid, erbicid și fungicid, sau erbicide în amestec cu îngrășăminte chimice folosite cu scopul de a distruge nu numai buruienile ci și dăunătorii animal și vegetali și a îngrășa culturile.

În țara noastră, așa cum se arată și în documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. folosirea erbicidelor și sintetizarea de noi substanțe chimice se vor dezvolta an de an.

Prof. ȘTEFAN DIMANCEA
Institutul agronomic
„N. Bălcescu“—București

După încheierea lucrărilor
Congresului al IX-lea al P.C.R.

Larg ecou internațional

Presa din numeroase țări ale lumii continuă să se ocupe de multiplele probleme dezbătute la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. Astfel, ziarele din Moscova au relatat în coloanele lor despre orientarea politicii externe a țării noastre, despre alianța frățească, prietenia și colaborarea constantă a României cu țările socialiste.

Scrind despre relațiile țării noastre cu celelalte state, ziarul Pravda scoate în evidență faptul că la baza politicii externe a României stă principiul coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite. P.C.R. și poporul român, serie în continuare Pravda, „sprijină activ și consecvent lupta de eliberare națională a popoarelor, lupta tinerelor state de curînd eliberate de sub jugul colonial pentru apărarea și consolidarea independenței lor naționale, pentru deplina egalitate în drepturi între state și națiuni”. Referindu-se la cuvîntarea de încheiere a lucrărilor Congresului, rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ziarul Pravda arată că dînd o înaltă apreciere liniei de industrializare socialistă a țării, Congresul a hotărît ca și în viitor industrializarea să constituie obiectivul central al politicii economice a partidului.

Ziarele centrale din Pekin au publicat și ele ample extrase din Rezoluția Congresului al IX-lea al P.C.R. și din moțiunea de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, adoptată de Congres. Ziarul Jenminjibao, de pildă, redă extrase din capitolul referitor la aprecierea politicii de industrializare, la întărirea rolului statului și dezvoltarea lui multilaterală, la întărirea partidului și a rolului său de avangardă, la activitatea în direcția dezvoltării relațiilor cu partidele comuniste și muncitorești și pentru întărirea unității lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale etc.

Sub titlul „Comuniștii români vor munci neobosiți pentru cauza socialismului”, ziarul L'Humanité publică extrase din cuvîntul de încheiere rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu și informează pe cititorii săi despre componența noilor organe conducătoare ale Partidului Comunist Român.

Relatînd despre problemele economice dezbătute la Congres, ziarul olandez De Waarheid arată că realizările importante obținute de țara noastră în anii șesenalului se realizează muncii însuflețite a poporului sub conducerea partidului. Ziarul scoate, de asemenea, în evidență, prevederile viitorului plan cincinal în principalele sectoare de activitate. „Ținînd seama de aceste realizări, scrie ziarul De Waarheid, se poate vorbi de un mare succes al economiei R. P. Române. Industria grea s-a dezvoltat mai rapid, dar nici cea ușoară nu a rămas în urmă. Vinzarea de mărfuri cu amănuntul s-a dublat în România, ceea ce înseamnă o mare creștere a puterii de cumpărare în această țară”.

Lucrările Congresului al IX-lea al P.C.R. sînt larg comentate și în ziarele din Uruguay, printre care El Debate, El Popular și altele. Ziarul El Debate, a inserat în coloanele sale, pe lângă informații privind lucrările Congresului, și articole însoțite de fotografii despre hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș și despre rafinăria de petrol de la Teleajen.

Vorbînd despre bilanțul celui de-al IX-lea Congres al partidului, ziarul algerian El Mudjahid expune conținutul documentelor adoptate de Congres, menționînd accentul pus de partidul nostru pe fidelitatea față de marxism-leninism, caracterul creator al politicii partidului și principiul conducerii colective.

Și presa americană a relatat în aceste zile despre încheierea lucrărilor Congresului al IX-lea al P.C.R. și alegerea organelor conducătoare ale partidului. Sub semnătura corresponsului său special la București, ziarul New York Times publică o trimisundă în care anunță componența Comitetului Executiv și a Prezidiului Permanent al Comitetului Central. Sînt redată pasaje din cuvîntarea de încheiere a Congresului rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Blocuri noi de locuințe recent construite la Belgrad.

Vești din țările socialiste

● În stepele din nordul Kazahstanului au fost instalate ultimele țevi ale celei de-a 2-a părți a conductei de gaze Buhara-Ural. Acum lungimea acestui sector a ajuns la 1 500 de km, pînă în R.S.F.S.R., de pe teritoriul căreia magistrala va înainta mai în nord, spre Ural.

În cursul acestui an, Uralul va primi, prin noua conductă, 11 miliarde metri cubi de gaze naturale.

● În R. S. Cehoslovacă a fost realizată o nouă mașină pentru sădit ceapa. Ea are 9 rînduri și înlocuiește munca a 50 de persoane. Zilnic, cu ajutorul acesteia, pot fi sădite mai mult de 3 hectare. Mașina a fost realizată de muncitorul J. Kubec de la depoul de locomotive din Hradec Kralove.

● Fabrica de tractoare din apropiere de Belgrad va produce pînă la sfîrșitul acestui an 2 200 tractoare din noul tip I.M.T.-555. Acest tip de tractor este considerat de specialiștii mult mai bun decît tipurile de tractoare produse pînă în prezent în Iugoslavia. Din luna sep-

tembrie 1964 și pînă în prezent fabrica a produs în total 1 000 de tractoare I.M.T.-555.

● În ultimii zece ani, numărul punctelor veterinare din R. P. Mongolă a sporit de peste patru ori. În ultimii 3 ani a crescut simțitor și numărul agronomilor, zootehniștilor cu studii superioare și al medicilor veterinari. Astfel, numărul agronomilor a crescut cu 23 la sută.

Institutul de agricultură din Ulan Bator a fost absolvit numai în 1964 de peste 280 de specialiști.

● În ultimii ani, în R. P. Albania au fost extinse culturile de citrice.

Regiunea Saranda este în prezent principală regiune din Albania în care se cultivă citricele. Vara ca și iarna câmpiile și coastele dealurilor sale sînt acoperite de verdeața portocalilor, mandarinilor, lămîilor. În acest district se cultivă în prezent o jumătate de milion de pomi fructiferi, adică aproape de 10 ori mai mult decît se cultiva în întreaga țară înainte de război.

Radio - Televiziune

(Din programul pe săptămîna de la 1—7 august 1965)

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 22; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 5.15.

DUMINICĂ: programul I: 9.30 Răspunsuri muzicale la scrisorile dumneavoastră. În program melodii populare. 11.00 „Pe litoral” — muzică ușoară. 12.05 „Frumuseți nepieritoare” — muzică populară. 13.30 De toate pentru toți. 16.30 Cîntă corul Ansamblului „Clocirila”. 19.30 Căntărețe și interpreți săi. 20.20 Teatru la microfon: „Marathon pentru un soț”. Adaptare radiofonică după o comedie de Marcel Mithois. 21.45 La microfon, soliștii: Constantin Drăghici, Gloria Lasso, Nada Knejević, Florin Dorjan, Georg Ots. 23.16 Din creația enesciană: Simfonia I în re minor — de școală; programul II: 7.00 „De prin sate adunate” — melodii populare. 8.30 Piese simfonice de mare popularitate. 10.00 Melodii populare îndrăgite de ascultători. 10.35 Vechi cîntece de muzică ușoară. 12.00 Însemnări despre revoluția culturală din țara noastră, de Constantin Vișan. 12.15 Tangouri și valsuri celebre. 14.30 La microfon: Satira și umorul. 16.00 „Jocuri veseli pe la noi” — emisiune de muzică populară. 17.15 Cărți

care vă așteaptă. 19.30 Călătorie muzicală prin regiunile patriei. 20.42 Pagini celebre din creația beethoveniană. 21.20 Seară de române. 22.30 Voci celebre.

LUNI: programul I: 5.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Dunărea” din Oltenia. 6.00 Sport. 7.30 Ștutul medicului. 8.04 „Ce frumoasă-i viața noastră” — cîntece și jocuri. 10.03 Matineu de operă. 15.27 Concert simfonic. 16.30 Vreau să știu. 17.00 Program muzical cerut de ascultători. 18.05 Parada melodiilor. 19.15 La microfon: Satira și umorul. 20.55 Muzică populară. 21.20 Limba noastră: „Expresii cunoscute și necunoscute”. Vorbește acad. prof. Al. Graur. 23.15 Melodii în noapte; programul II: 8.00 Pagini simfonice de mare popularitate. 8.30 Melodii pe plaură tuturor. 9.30 Cîntă Maria Schipor, Aurică Piculea și Ion Sasu. 11.30 „Mai mîndră țara noastră crește” — program de cîntece. 14.35 Muzică populară. 16.30 Soliști și formații artistice de amatori din uzine și de pe ogoare. 19.05 Melodii populare. 20.00 Mic concert recreativ de muzică ușoară. 22.45 Muzică de jazz. 23.05 Capodopere ale muzicii.

MARTI: programul I: 6.10 Muzică ușoară. 8.42 Muzică populară. 9.00 La microfon melodia preferată. 12.03 „Numai badea mi-i drag mie” — emisiune de muzică populară. 15.35 „Cu cîntecele și jocul pe plăsiuri debrogene”. 17.25 Actualități melodia populară preferată. 18.05 O melodie pe adresa dumneavoastră. 21.15 Ediție radiofonică Vasile Alecsandri (V) „Teatrul”. Prefața emisiunii: prof. univ. N. I. Popa. 22.20 Despre jazz. 23.00 Muzică din ope-

rele lui Verdi; programul II: 7.50 Valsuri interpretate de fanfară. 16.30 Prelucrări de muzică populară. 17.15 Muzică distractivă. 19.05 Din melodiile populare îndrăgite de ascultători. 19.30 Teatru la microfon: „Două soacre”. 22.05 Recital Nicolae Herlea.

MIERCURI: programul I: 6.10 Cîntece de viață nouă și jocuri populare. 8.06 Muzică populară. 10.30 Itinerar folcloric. 12.03 Pagini din opere. 20.55 „De-ar fi doru ca doru” — emisiune de melodii populare; programul II: 7.50 Dansuri interpretate de fanfară. 9.30 „Cîntec, joc și voce bună”. 11.30 Muzică populară. 12.00 Soliști și formații de muzică ușoară. 13.08 Opera și cîntăreții ei. 14.35 Cîntă orchestra de muzică populară a Filarmonicii de Stat din Oradea — solist Ion Crețu. 18.30 Capodopere ale literaturii: „Tartuffe” de Molière. 19.05 „Din folclorul muzical al popoarelor”.

JOI: programul I: 6.35 „Drag mie cîntecul și jocul”. 12.03 Din tezaurul nostru folcloric muzical. 14.10 Soliști și orchestre de muzică ușoară. 15.00 Muzică populară. 21.15 Părinți și copii; programul II: 7.50 Soliști de muzică populară. 10.31 Muzică populară. 12.03 Felclor muzical transilvănean. 14.35 Duete celebre. 15.10 Valsuri. 18.00 Arii din opere. 18.30 Faganini și interpreții săi. 19.40 Serată de operă: „Boema” de Puccini. 23.05 Viațătăi muzicale.

VINERI: programul I: 8.06 Muzică populară bănățeană. 9.00 La microfon melodia preferată. 10.03 Teatru la microfon: „Nu puneți dragostea la încercare” de Basilio Locatelli. 12.35 Soliști și formații care ne-au vizitat țara. 14.10 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 16.30 Emisiune de basme; programul II: 9.03 Răsuna cîntecul și jocul pe întinsul patriei. 11.15 Vechi melodii populare. 15.10 Coruri celebre din opere. 16.30 Din țările socialiste. 19.05 „În amurg” — muzică ușoară. 20.30 Itinerar folcloric de la Galați la Suceava. 22.07 Interpretii dumneavoastră preferați. 23.05 Din creația lui Mezoast.

SÂMBĂTĂ: programul I: 7.15 Soliști de muzică ușoară. 8.30 Popas folcloric în regiunea Crișana. 10.03 Duete din opere. 15.45 Cîntăreții plaurilor noastre. 17.15 Chipul de miine al patriei. Însemnări de scriitor. 21.40 Rapsozi de odinioară ai cîntecului nostru popular. 23.35 Muzică din opere; programul II: 12.20 Arii din opere. 13.30 „Republică, patrie iubită” — emisiune de cîntece. 14.35 „La mîndră pe ulcioară” — emisiune de melodii populare. 19.05 Concert de seară. 19.30 Pagini de călătorie: „Salt peste Pol” de Geo Bogza. 20.30 „La sfîrșit de săptămînă, cîntec, joc și voce bună”. 22.30 Voci care au cucerit lumea.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: La ordinea zilei: Recolta — 1965 ● Mai multe părieri, aceeași problemă: Asigurarea bazei furajere ● Muzică populară românească ● Artiști amatori în studio: Echipa de dansuri a Combinatului Poligrafic „Casa Școlii”. 15.00 Întîlnirea de atletism S.U.A.—U.R.S.S. Transmisiune de la Kiev. 20.00 Film: „Bonjour, Paris!”. 21.10 Teatru în Studio: „Trăiască tinerii căsătoriți!”

LUNI

20.00 Spectacol de circ înregistrat pe peliculă.

MIERCURI

20.00 Teatru: „Hipoza” de Ștefan Berciu.

JOI

21.30 Atlas folcloric: Oltenia.

VINERI

21.30 Din viața animalelor (XXXII).

SÂMBĂTĂ

20.45 Retrospectivă umoristică.

Deandoaselea

ALTA ȘI MAI ȘI...

Simțit băiat Mitache ăsta! La cîteva săptămîni după întimplarea aceea cu examenul, ajunse-se de nerecunoscut. Pur și simplu nu-i ardea de nimic. Cît era ziu-lica de mare și cît ar fi fost soarele de fierbinte, el sta îngîndurat la umbră și ofta. Mîncarea să n-o vadă în ochi. Abia ciugulea cîte ceva. Asta ca să nu moară de inanție. Mi-aduc aminte că într-o dimineață s-a apucat așa „în silă” de o rață pe varză. A început pe la nouă și jumătate și la zece fără vreo douăzeci încă mai avea... varză.

Cum vă spuneam, mîncă, dormea și ofta. Și of azi, of miine, începuse să nu-l mai cuprindă nădragii peste burtă.

— Măi Mitache, măi băiatule —
— I-am luat eu cu încetinelul. — Prea te consumi cu firea. Caută și mai uită și tu, ce naiba.

— Păi asta și fac, bătrîne. Eu cînd ațipesc și cînd mîncă uit de toate.

— Da! Însă, vezi tu? Mîncarea așa, fără muncă, cade cam greu.

— Iar începi? — a prins el să mă dojenească. — Îi daai zor cu munca. Mă știi pe mine ăla pretențiosu? M-am plîns eu cuiva, în afară de neamuri și de prieteni, că nu ne ajunge la amîndoi cît ciștigî tu?

— Asta cam așa e.

— Aaa! Că ai putea să te zbați mai mult ca să ciștigî ceva în plus, asta e altceva — a continuat el. — Dar n-am ce-ți face. Așa ești tu: comod. Comod și mai ales cicălit. Nu te gîndești că sînt și eu ditamai omul și că am nevoie de multe. Ba s-ar putea chiar să mă-nsor și-atunci ce ne facem trei înși cu cît ciștigî tu la ora actuală? Uite, de exemplu, seara, după ce vii de la lucru, ai putea să împletești niște coșuri de nuiele, că se plătesc bine.

Aici trebuie să recunosc că Mitache cam avea dreptate. Numai că în loc să-mi însușesc cele spuse de el, m-am necăjit și i-am dat papucii. După aia am ajuns amîndoi în proces. M-a dat

în judecată că l-am lăsat pe drumuri și îmi cerea partea de moștenire.

— Că n-o să-l aștept pînă cînd închide ochii, ca să primesc ce-i al meu — a zis el în fața judecătorului.

— Să vîndă casa și să-mi dea banii.

— Bine, dar dumneata de ce nu muncești? — l-a zădărit un asesor.

— Ce să faac? Să muncesc? Și de distrat cînd o să mă distrez? Cînd oi ajunge un ramolit ca ăsta? (Ramolitul eram eu). Mă mir. Zău mă mir că aud taman de la dumneavoastră asemenea sfaturi. Păi d-aia l-am dat eu în judecată, să țineți cu el? Că și el nu știe altceva decît să mă trimită la muncă. Cum a știut să mă facă, să știe să mă și întrețină. Asta e! Obligați-l să-mi dea o pensioară de vreo 7—8 sutici pe lună și-i dau pace, că, vă rog să mă credeți, îmi plesnește obrazul de rușine c-am ajuns cu el la judecată... abia acum.

„Simțit băiat”. Să mă taie lacrimile, nu alta, văzîndu-l ce rău îi părea că

m-a băgat în proces. Și ce frumos a știut să vorbească! Cîtă judecată la el! La un moment dat, i-a spus judecătorului una, că l-a lăsat paf. Cică legiuitorul care a stabilit dreptul la pensie a făcut tocmai pe dos. În loc să-i dea omului pensia la tinerețe (că de, tînărul are nevoie de atîtea și atîtea! ba un bal, o țuiculiță cu prietenii), i-a acordat-o taman la bătrînețe, cînd nu mai are pe ce-o cheltui.

Uite, mie nici în două mii de ani de-acum încolo nu-mi trăznea prin minte asemenea ideie. Dar las' că și instanța l-a „apreciat”. După ce l-a zis ce i-a zis, rușinîndu-l față de toată lumea că umblă după cai verzi pe pereți, în loc să muncească cinstit, l-a anunțat să nu-și facă griji, că n-o să trebuiască să-mi plătească timpul pierdut și cheltuielile de judecată pe loc. Avea înlesnire pentru cîteva rate.

Credeți cumva că s-a supărat? Aș! A făcut recurs. Zi-l Mitache deandoaselea și dă-i drumul.

Cronică rimată CONFESIUNE

de VINTILĂ ORNARU

Vișelul își rotește
Privirea-n jur mirat:
El pare că trăiește
Un sentiment ciudat!

De cînd există-n lume
Vișică și vișel,
Nimeni n-a fost anume
Mai... onorat ca el!

Vreți lămuriri? El, bine,
Pe toate le va da
Așa cum se cuvine,
Pe șleau, domnia sa:

„Păi mai întii de toate
Pe lume-am fost adus
Într-o maternitate
Cum altele-n sat nu-s.

Pereți înalți, lumină,
Pe jos, mai peste tot
Podca de piatră fină
Ca marmura, socot...

Și cum mă botezară
Mi-au dat certificat
Să știe-ntr-o țară
Că-s pus la îngrășat.

S-au întrecut pe sine
Cu îngrijiri de soi...
Mi-au dat și vitamine
Să crească, ca-n basm, cît doi!

Eu eugetam — vezi bine —
Profund, în sine, mea,
Că-n sat nu-s mulți ca mine,
Că eu sînt cineva...

Dar ce să vezi — trădare —
În țarc oînd am ieșit
Vișelii, toți în soare,
Îmi semănau leit!”

In două luni, magazinul din comuna Stoenești-Caracal a vîndut mărfuri în valoare de 515 000 lei printre care și 15 mașini de cusut „Ileana”.

— Hmmm, Costică!!! Pot să aflu și eu care-i Ileana ala despre care spui în somn că o aduci acasă??!

Sfatul popular al comunei Aninoasa, regiunea Ploiești, a luat măsura de a interzice staționarea cititorilor în bibliotecă.

— Iar colecțiile de ziare se pot citi numai în sens giratoriu...

Desene de T. PALL

FABULE pitice

INVIDIE

Scotea Privighetoarea triluri
Cu note-nalte, note grave,
Cîntînd gavote și cadriluri
Pe-ntîndere de trei octave.

Vrăjit și cadențînd cu ea
Dansa-n pădure-ntr-un soborul,
Doar Coțofana șușotea:
— Nu are nici conservatorul!

DOI PIEPȚENI

Vorbesc doi piepțeni. Unul zice: Frate,
Ai dinții duși, mai mult de jumătate,
Probabil toată ziua tragi din greu...
Ia uite colea ce întreg sînt eu!

— Te văd. Secretul mi-l divulgi și mie?
— Desigur: fac servicii la o... chelie!

„ZBURĂTORUL”

Striga Brotacul, ling-o mătrăgună:
— La revedere! Gata! Plec în lună!

Mă costă doar un salt mai acătării.
(Sînt numai nerv, din pricina-ncordării!)

Și se-avîntă teribilul Brotac
Spre luna care se vedea... în lac.

STELIAN FILIP

Anecdote

După ce și-a făcut autocritica,
Ghercev a devenit un om periculos.
— Dar ce face?
— La toate ședințele ne învață să-i urmăm exemplul.

— De ce ești azi așa de vesel?
— Îmi iau în mod solemn un angajament...

Iar după o lună:
— De ce ești așa de posomorît?
— Azi trebuie să vorbesc despre felul cum mi-am îndeplinit angajamentul...

— Spune-mi, nu-și pierde vremea căutînd atîtea justificări?
— Pierd vremea ăia care vor trebui să-i asculte justificările.

Tot între două prietene:
— Cum de rabzi ca Mișo să inventeze pe seama ta fel de fel de prostii?
— N-are decît! Numai adevărul să nu-l spună.

— Îmi recomandați pentru postul de casier un om care a stat cinci ani la închisoare?
— Nu căutați doar, pentru postul ăsta, un om care a stat cîteva ani în același loc?

Un industriaș american moare. Pe patul de suferință, muribundul, gemînd, se destăinuie asociatului său, care-i stă la căpătii:

— Vreau să-ți mărturisesc ceva... Am furat optzeci de mii de dolari din casă și am vîndut concurenților noștri patentele pentru o sută cincizeci de mii... Iartă-mă!

— Nu te neliniști. Totul e în regulă. Eu sînt acela care ți-am pus otravă în cafea.

Traduse din revista „Cooperativno Selo” — R.P.B. de GH. DINU.